

6.ο ΜΩΥΣΗΣ ΣΤΟ ΟΡΟΣ ΣΙΝΑ

Ἐφοῦ προχώρησαν οἱ Ἰσραηλίτες, ἔφτασαν στήν ἔρημο Σινᾶ καί στρατοπέδευσαν κάτω ἀπό τὸ ὄρος Σινᾶ.

Ἐκεῖ κάλεσε ὁ Θεὸς τὸν Μωυσῆ ν' ἀνέβη στὸ ὄρος, γιὰ νὰ τοῦ δώσει τὶς ἐντολές Του. Πρὶν ἀνεβῆ, ὁ Μωυσῆς διέταξε τὸν λαό του νὰ νηστεύῃ τρεῖς ἡμέρες καὶ νὰ καθαρισθῇ.

Τὴν τρίτη μέρα φοβερὲς βροντὲς ἄρχισαν νὰ ἀκούγονται. Τὸ βουνὸ ὀλόκληρο ἔτρεμε. Ἀστραπὲς ἔσχιζαν τὸν οὐρανὸ καὶ φώτιζαν τὰ γύρω μέρη. Καπνὸς πυκνὸς ἔβγαινε ἀπ' ὄλο τὸ βουνὸ καὶ χιλιάδες βροντερὲς σάλπιγγες σάλπιζαν δυνατά. Ὅλοι φοβήθηκαν καὶ ἄπομακρύνθηκαν.

Μέσα σ' αὐτὸν τὸν χαλασμὸ ὁ Μωυσῆς, σύμφωνα μὲ τὴν διαταγὴ τοῦ Θεοῦ, ἀνέβηκε νὰ πάρῃ τὶς ἐντολές Του.

Σαράντα ὀλόκληρες ἡμέρες ἔμεινε ἐκεῖ χωρὶς φαί καὶ νερό. Σαράντα ὀλόκληρες ἡμέρες τοῦ μιλοῦσε ὁ Θεὸς δυνατά, γιὰ ν' ἀκούῃ ὅλος ὁ λαός. Στὸ τέλος τοῦ ἔδωσε τὶς δέκα ἐντολές γραμμένες σὲ δύο πλάκες.

Σ' αὐτὲς τὶς σαράντα μέρες ὅμως οἱ Ἰσραηλίτες ξέχασαν τὸν ἀληθινὸ Θεό. Ξέχασαν ἀκόμη καὶ τὸν Μωυσῆ.

—Πέθανε, ἔλεγε ὁ ἕνας.

—Δὲν πρόκειται νὰ ξανάρθῃ, ἔλεγε ἄλλος.

Καὶ δὲν ἔφτανε αὐτό. Ζήτησαν μὲ μεγάλη ἐπιμονὴ ἀπὸ τὸν Ἀαρὼν νὰ τοὺς φτειάσῃ

ένα χρυσό μοσχάρι, γιά νά τὸ προσκυνοῦν σάν Θεό.

— Θέλομε νά βλέπωμε τὸν Θεό μας, ἔλεγαν κι ἔδωσαν ὅλα τους τὰ χρυσαφικά, γιά νά γίνη τὸ χρυσό μοσχάρι.

Ὁ Θεὸς ὅμως, πού τὰ βλέπει ὅλα, εἶδε καί τώρα τὴν ἀπιστία τῶν Ἰσραηλιτῶν καί εἶπε στὸν Μωυσῆ:

— Πήγαινε κάτω, ὁ λαός μου παραστράτησε.

Πῆρε ὁ Μωυσῆς τὶς δύο πλάκες μὲ τὶς δέκα ἐντολές καί ἄρχισε νά κατεβαίνη.

Ὅταν κόντευε νά κατέβη ἀπὸ τὸ βουνό, εἶδε τοὺς Ἰσραηλίτες νά ἔχουν στή μέση τὸ χρυσό μοσχάρι καί νά τὸ προσκυνοῦν. Θύμωσε πολύ. Δὲν μποροῦσε νά τὸ πιστέψη. Αὐτοί, πού τόσες φορές εἶδαν πὼς ἡ σωτηρία τους ἐξαρτήθηκε ἀπὸ τὸν ἀληθινὸ Θεό, νά προσκυνοῦν τώρα ἓνα εἶδωλο!

Καθὼς ἦταν θυμωμένος, ἔπασαν οἱ πλάκες κι ἔσπασαν.

Πῆρε ὕστερα τὸ χρυσό μοσχάρι καί τὸ ἔσπασε σὲ μικρὰ κομμάτια σάν σκόνη. Αὐτὴ τὴ σκόνη τὴν ἔριξε μέσα στὸ νερὸ νά τὴν πιοῦν.

7. Οἱ Δέκα Ἐντολές

Μαζὶ μὲ τὸν Μωυσῆ θύμωσε καί ὁ Θεὸς πολύ. Ἡ ἀχαριστία τῶν Ἰσραηλιτῶν ἦταν μεγάλη. Ἦθελε νά τοὺς τιμωρήσῃ. Ὁ Μωυσῆς ὅμως προσευχόταν γονατιστὸς καί παρακαλοῦσε τὸν Θεὸ νά τοὺς λυπηθῆ καί τούτῃ τὴ φορὰ καί νά μὴν τοὺς καταστρέψῃ. Καί ὁ Θεὸς τοὺς συγχώρησε καί πάλι, γιὰτὶ συγχωρεῖ πάντοτε ὅσους μετανοοῦν.

Ἐπειτα ξανακάλεσε τὸν Μωυσῆ πάνω στὸ βουνό, γιά νά τοῦ δώσῃ πάλι τὶς δέκα ἐντολές.

Καί ὁ Μωυσῆς ὑπάκουα πάλι ξεκίνησε γιά τὸ βουνό, ὅπου ἔμεινε ἄλλες σαράντα μέρες, καί τέλος κατέβηκε κρατώντας στὰ δύο χέρια δύο μεγάλες πλάκες, ὅπου ἦταν γραμμένες οἱ ἐξῆς δέκα ἐντολές τοῦ Θεοῦ:

1) Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σου. Ἄλλοι Θεοὶ ἐκτὸς ἀπὸ μένα δὲν ὑπάρχουν.

2) Νά μὴ φτειάνῃς εἶδωλα γιά τὸν ἑαυτὸ σου καί γιά ὅλα ὅσα ὑπάρχουν στή γῆ, στὸν ἀέρα καί στή θάλασσα

καὶ νὰ μὴν τὰ λατρεύης.

3) Νὰ μὴν ὀρκίζεσαι γιὰ μικροπράγματα.

4) Νὰ θυμᾶσαι τὴν ἡμέρα τοῦ Σαββάτου καὶ νὰ τὴν ἀγιάζης. Ἐξί μέρες νὰ ἐργάζεσαι καὶ τὴν ἑβδόμη νὰ τὴν ἀφιερώνης στὸν Θεό Σου.

5) Νὰ τιμᾶς τὸν πατέρα σου καὶ τὴ μητέρα σου, γιὰ νὰ ζήσης πολλὰ χρόνια καὶ νὰ εὐτυχήσης.

5) Νὰ μὴν προσβάλλης τὴν τιμὴ τοῦ ἄλλου.

7) Νὰ μὴν κλέβης.

8) Νὰ μὴ σκοτώνης.

9) Νὰ μὴν ψευδομαρτυρήσης κατὰ τοῦ πλησίον σου.

10) Νὰ μὴν ἐπιθυμῆς καὶ ζηλεύης ὅσα ἀνήκουν στὸν πλησίον σου.

Τὶς πλάκες μὲ τὶς δέκα ἐντολές τὶς ἔβαλαν στὴν κιβωτὸ τῆς Διαθήκης, ποὺ ἦταν ἓνα πολύτιμο ξύλινο κιβώτιο.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ – ΑΣΚΗΣΕΙΣ – ΕΡΓΑΣΙΕΣ

α) Μάθε τὶς δέκα ἐντολές ἀπ' ἔξω. β) Γράψε καθαρά σὲ δύο χαρτόνια, ποὺ νὰ θυμίζουν τὶς δύο πλάκες, τὶς δέκα ἐντολές. γ) Ποιές ἐντολές μιλοῦν γιὰ καθήκοντα πρὸς τὸν Θεὸ καὶ ποιές γιὰ καθήκοντα πρὸς τοὺς ἀνθρώπους; δ) Γράψε ἕκθεσι μὲ θέμα «Πῶς θὰ ἐφαρμόσω τὴν πέμπτη ἐντολή». ⓪